

دانشگاه سبزگان

دانشکده علوم - گروه فیزیک

پایان نامه کارشناسی ارشد

شبیه‌سازی مونت کارلو برای تولید رادیوداروی (گالیوم-۶۷) از طریق واکنش

نجمه جوکار

اساتید راهنما

دکتر مهدی صادقی

دکتر طیب کاکاوند

استاد مشاور

عباس مجدآبادی

مهر ۱۳۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به:

پدر بزرگوار و مادر مهربان

و

همسر گرامی ام

تشکر و قدردانی

حمد و سپاس به درگاه خداوند مهربان، چرا که حمد و سپاس برآستی شایسته اوست.

تشکر و قدردانی فراوان خود را به خانواده مهربانم نثار می‌کنم، همان گونه که آنان در طول زندگی و بخصوص در طی مدت انجام این پروژه جور زحمات مرا کشیده‌اند و مرا در انجام این مهم یاری دادند. از زحمات دو استاد راهنمای خود آقایان دکتر مهدی صادقی و دکتر طیب کاکاوند کمال تشکر و قدردانی را دارم.

همچنین با تشکر از کمک‌های آقایان حسین زکی و حامد حسینی و بخش سیکلوترون پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی هسته‌ای و صنعتی کرج.

چکیده:

رادیونوکلئید گالیوم-۶۷ با نیمه عمر ۷۸/۳ ساعت به روش گیراندازی الکترون واپاشی نموده و دو پرتو گاما با انرژی‌های ۹۳/۳ KeV و ۱۸۶ گسیل می‌نماید، که برای تصویربرداری در تعیین محل بافت‌های عفونی، تشخیص ضایعات و تومورهای مختلف به خصوص تومورهای موجود در ریه و بافت‌های نرم بکار می‌رود. روش‌های رایج تولید گالیوم-۶۷ توسط بمباران هدف‌های مس یا روی، به‌وسیله ذراتی چون پروتون، دوترون و آلفا در سیکلوترون صورت می‌گیرد. تابع برانگیختگی گالیوم-۶۷ توسط کدهای محاسباتی TALYS-1.0 و ALICE91 برای واکنش‌های هسته‌ای $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ ، $^{67}\text{Zn}(p,n)^{67}\text{Ga}$ و $^{66}\text{Zn}(d,n)^{67}\text{Ga}$ بررسی شده‌است. برای هر واکنش قدرت ایستاندگی در گستره انرژی مناسب، با کمترین میزان ناخالصی توسط کد محاسباتی SRIM بدست آمد. واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ با گستره انرژی ۱۴ تا ۲۵ مگا الکترون ولت و بهره تولید $\text{MBq}/\mu\text{A.h}$ ۱۹۲/۵۴ به عنوان بهترین واکنش انتخاب شد. در این تحقیق برای اولین بار شبیه‌سازی تولید رادیوداروی گالیوم-۶۷ با استفاده از کد کامپیوتری MCNPX از طریق واکنش برگزیده و در شرایط یکسان با آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفت. با استفاده از شار پروتون‌های بدست‌آمده از کد MCNPX و مقادیر سطح مقطع بدست آمده از تجربه مقدار بهره تولید محاسبه شد ($208/94 \text{ MBq}/\mu\text{A.h}$) و با مقدار تجربی ($222 \text{ MBq}/\mu\text{A.h}$) مقایسه گردید. توافق بسیار خوبی که در مقایسه نتایج تجربی و تئوری وجود دارد، می‌تواند ما را در بهینه‌سازی شرایط تولید بدون صرف وقت و انرژی و مواد آزمایشگاهی یاری رساند.

کلمات کلیدی: شبیه‌سازی مونت کارلو، گالیوم-۶۷، هدف زینک-۶۸، کد MCNPX

فهرست

فصل اول : گالیوم-۶۷ و کاربردهای آن

- ۱-۱: مقدمه..... ۱۴
- ۲-۱: رادیوایزوتوپها و کاربرد آنها در پزشکی..... ۱۴
- ۱-۲-۱: تاریخچه رادیوایزوتوپها..... ۱۴
- ۲-۲-۱: کاربرد رادیوایزوتوپها در پزشکی..... ۱۵
- ۳-۲-۱: پزشکی هسته‌ای تشخیصی ۱۶
- ۳-۱: گالیوم-۶۷ بعنوان رادیونوکلئید SPECT..... ۱۸
- ۱-۳-۱: تاریخچه..... ۱۸
- ۲-۳-۱: اثرات گالیوم در سلامتی انسان..... ۱۹
- ۳-۳-۱: کاربردها و مزایای گالیوم-۶۷..... ۲۰
- ۴-۳-۱: تولید گالیوم-۶۷..... ۲۱
- ۴-۱: هدف از این تحقیق..... ۲۲

فصل دوم : واکنش‌های هسته‌ای و روش‌های تولید رادیوایزوتوپها

- ۱-۲: مقدمه..... ۲۴
- ۲-۲: تعریف واکنش‌های هسته‌ای..... ۲۵
- ۳-۲: سازوکار واکنش‌های هسته‌ای..... ۲۶
- ۴-۲: تعریف مقدار Q واکنش هسته‌ای..... ۳۱
- ۵-۲: انرژی آستانه واکنش..... ۳۲

- ۲-۶: روش‌های تولید رادیونوکلئید..... ۳۳
- ۲-۶-۱: تولید مستقیم رادیونوکلئید..... ۳۳
- ۲-۶-۲: تولید غیرمستقیم (ژنراتور) رادیونوکلئید..... ۳۷
- ۲-۷: آشنایی کلی با سیکلوترون (شتابدهنده)..... ۳۷
- ۲-۸: استفاده از سیکلوترون برای تولید رادیویازوتوپ‌ها..... ۳۹
- ۲-۹: سیکلوترون کرج..... ۴۰

فصل سوم : تعیین پارامترهای تولید گالیوم-۶۷

- ۳-۱: مقدمه..... ۴۲
- ۳-۲: سطح مقطع واکنش..... ۴۳
- ۳-۳: معرفی اجمالی کد TALYS..... ۴۴
- ۳-۴: اشاره‌ای کلی به کد آلیس-۹۱ (Alice-91)..... ۴۶
- ۳-۵: بررسی واکنش‌های تولید ^{67}Ga ۴۸
- ۳-۶: توابع برانگیختگی..... ۴۹
- ۳-۶-۱: بررسی تابع برانگیختگی واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ ۴۹
- ۳-۶-۲: بررسی تابع برانگیختگی واکنش $^{67}\text{Zn}(p,n)^{67}\text{Ga}$ ۵۲
- ۳-۶-۳: بررسی تابع برانگیختگی واکنش $^{66}\text{Zn}(d,n)^{67}\text{Ga}$ ۵۴
- ۳-۶-۴: بررسی تابع برانگیختگی واکنش $^{65}\text{Cu}(\alpha,2n)^{67}\text{Ga}$ ۵۶
- ۳-۷: توان ایستاندگی و برد..... ۵۸
- ۳-۸: بررسی توان ایستاندگی و بُرد..... ۵۹
- ۳-۹: معرفی اجمالی کد SRIM..... ۶۰
- ۳-۱۰: نتایج کد SRIM..... ۶۱

۳-۱: معادلات اکتیویته و بهره تولید رادیوایزوتوپ..... ۶۱

فصل چهارم : شبیه‌سازی تولید گالیوم-۶۷

۴-۱: مقدمه ۶۵

۴-۲: محاسبات مونت کارلو..... ۶۵

۴-۲-۱ ایده اصلی روش مونت کارلو..... ۶۵

۴-۲-۲ همانند سازی (شبیه سازی)..... ۶۶

۴-۲-۳: روش مونت کارلو در ترابرد ذرات هسته‌ای..... ۶۷

۴-۳: کد MCNP..... ۶۸

۴-۳-۱: تاریخچه کد MCNP..... ۶۸

۴-۳-۲: معرفی کد MCNP..... ۶۹

۴-۳-۳: روش کار با کد MCNP..... ۷۰

۴-۳-۴: تدوین فایل ورودی ۷۲

۴-۳-۵: رسم هندسه و اجرای کد..... ۷۶

۴-۳-۶: برآورد خطا ۷۸

۴-۴: شبیه سازی تولید گالیوم-۶۷ توسط کد MCNPX..... ۷۹

۴-۴-۱: بهترین واکنش برای تولید گالیوم-۶۷..... ۷۹

۴-۴-۲: نحوه محاسبه بهره تولید واکنش با استفاده از خروجی MCNPX..... ۷۹

۴-۴-۳: شبیه سازی هدف دیسک استوانه‌ای شکل..... ۸۰

۴-۴-۴: محاسبه بهره تولید ناخالصی‌های ناشی از برخورد پروتون‌ها بطور عمود با هدف دیسک

استوانه‌ای..... ۸۵

۴-۴-۵: شبیه سازی هدف بیضی شکل..... ۸۵

۴-۴-۶: مزایای هدف پژوهشکده کرج نسبت به هدف دیسک استوانه‌ای.....۸۷

فصل پنجم: نتایج کلی و پیشنهادها

۸۹.....	۵-۱: نتایج کلی و پیشنهادها.....
۹۱.....	پیوست الف.....
۹۵.....	پیوست ب.....
۹۷.....	پیوست ج.....
۹۸.....	پیوست د.....
۹۹.....	پیوست و.....
۱۰۱.....	منابع.....
۱۰۴.....	Abstract.....

فهرست شکل‌ها

- شکل ۱-۲: نقش سازوکارهای مستقیم، پیش تعادلی و مرکب در واکنش هسته‌ای..... ۳۰
- شکل ۲-۲: نمایی از طیف ذرات خروجی به تفکیک سازوکارهای مختلف..... ۳۰
- شکل ۳-۲: شمایی از اجزاء داخلی سیکلوترون ۳۰ مگا الکترون ولتی مرکز تحقیقات هسته‌ای کرج... ۳۸
- شکل ۱-۳: مدل‌های هسته‌ای در کد TALYS..... ۴۵
- شکل ۲-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد ALICE91..... ۵۰
- شکل ۳-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ توسط TALYS1.0..... ۵۱
- شکل ۴-۳: مقایسه‌ی سطح مقطع واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ محاسبه شده توسط ALICE91 و TALYS1.0 با داده‌های تجربی..... ۵۱
- شکل ۵-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{67}\text{Zn}(p, n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد ALICE91..... ۵۲
- شکل ۶-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{67}\text{Zn}(p, n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد TALYS1.0..... ۵۳
- شکل ۷-۳: مقایسه‌ی سطح مقطع واکنش $^{67}\text{Zn}(p, n)^{67}\text{Ga}$ محاسبه شده توسط ALICE91 و TALYS1.0 با داده‌های تجربی..... ۵۳
- شکل ۸-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{66}\text{Zn}(d, n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد ALICE91..... ۵۴
- شکل ۹-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{66}\text{Zn}(d, n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد TALYS1.0..... ۵۵
- شکل ۱۰-۳: مقایسه‌ی سطح مقطع واکنش $^{66}\text{Zn}(d, n)^{67}\text{Ga}$ محاسبه شده توسط ALICE91 و TALYS1.0 با داده‌های تجربی..... ۵۵
- شکل ۱۱-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{65}\text{Cu}(\alpha,2n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد TALYS1.0..... ۵۶
- شکل ۱۲-۳: تابع برانگیختگی واکنش $^{65}\text{Cu}(\alpha,2n)^{67}\text{Ga}$ توسط کد ALICE91..... ۵۷
- شکل ۱۳-۳: مقایسه‌ی سطح مقطع واکنش $^{65}\text{Cu}(\alpha,2n)^{67}\text{Ga}$ محاسبه شده توسط ALICE91 و TALYS1.0 با داده‌های تجربی..... ۵۷

- شکل ۴-۱: نحوه برخورد پروتون‌ها با سطح مقطع هدف دیسک استوانه‌ای که از دو زاویه نشان داده شده است..... ۸۱
- شکل ۴-۲: توزیع گوسی بیم پروتون از زاویه بالا بر روی هدف زینک-۶۸..... ۸۲
- شکل ۴-۳: تابع توزیع انرژی نرمالیزه شده برای پروتون‌های درون هدف زینک-۶۸..... ۸۲
- شکل ۴-۴: نمای بالای چشمه با قطر ۱ cm و سطح تارگت با قطر ۳ cm..... ۸۴
- شکل ۴-۵: نمای بالای چشمه با قطر ۱ cm و سطح تارگت با قطر ۰/۴ cm..... ۸۴
- شکل ۴-۶: شکل سه بعدی هدف شبیه سازی شده، مورد استفاده در پژوهشکده کرج..... ۸۶
- شکل ۴-۷: نحوه برخورد ذرات پروتون ورودی در هدف زینک-۶۸ توسط چشمه واقع شده در زاویه ۶ درجه نسبت به هدف..... ۸۶

فهرست جدول‌ها

- جدول (۱-۱) ایزوتوپ‌های گالیوم (Ga)..... ۲۰
- جدول (۱-۳) بهره تولید، ضخامت لازم در مقابل تابش عمودی برای ذره فرودی در بازه انرژی
مطلوب..... ۶۳
- جدول (۱-۴) کمیت‌های اصلی و واحدهای مورد استفاده در کد MCNP..... ۷۱
- جدول (۲-۴) مقایسه داده‌های محاسبه شده در آزمایشات ذکر شده و داده‌های بدست آمده از تجربه
برای تولید گالیوم-۶۷ از طریق واکنش $^{68}\text{Zn}(p,2n)^{67}\text{Ga}$ ۸۳
- جدول (۳-۴) مقایسه داده‌های محاسبه شده برای بهره تولید ناخالصی‌های ناشی از برخورد پروتون با
هدف زینک-۶۸ و داده‌های بدست آمده از تجربه..... ۸۵

فصل اول

گالیوم-۶۷ و کاربردهای آن

۱-۱: مقدمه

امروزه رادیوایزوتوپ‌ها نقش مهمی در زندگی بشر ایفا می‌کنند و کاربرد وسیعی در بسیاری از رشته‌ها و زمینه‌ها دارند. رادیوایزوتوپ‌ها بطور گسترده در پزشکی، صنعت، کشاورزی و تحقیقات علمی استفاده شده و کاربردهای جدید آن‌ها دائما در حال توسعه است. در بسیاری از موارد جایگزینی برای رادیوایزوتوپ‌ها وجود نداشته و در بیشتر کاربردها نسبت به تکنیک‌ها و شیوه‌های دیگر موثرتر و ارزان‌تر هستند.

بیش از هشتاد سال از اولین آزمایش پزشکی هسته‌ای با رادیوایزوتوپ طبیعی رادیوم-۲۲۶ در سال ۱۹۲۷ می‌گذرد. اما تنها در چند دهه اخیر است که پزشکی هسته‌ای به عنوان یک تخصص پزشکی شناخته می‌شود. گئورگ دی هوسی در سال ۱۹۲۳ میلادی اولین کسی بود که از رادیوایزوتوپ‌ها به عنوان ردیاب در تکنیک تصویربرداری استفاده کرد [۱]. پیشرفت‌های اخیر در زمینه تولید رادیوداروهای شیمیایی از یک سو و گسترش و توسعه تکنیک‌های تصویربرداری از سوی دیگر باعث استفاده روزافزون از این فن‌آوری در تشخیص و درمان بیماری‌ها شده است.

۱-۲: رادیوایزوتوپ‌ها و کاربرد آن‌ها در پزشکی

۱-۲-۱: تاریخچه رادیوایزوتوپ‌ها

رادیوایزوتوپ‌ها نیز مانند ایزوتوپ‌های پایدار کاربرد گسترده‌ای را در شاخه‌های مختلف علوم از جمله پزشکی، آب‌شناسی (هیدرولوژی) و کشاورزی پیدا کرده‌اند. در این بخش توجه خود را به کاربرد رادیوایزوتوپ‌ها در پزشکی هسته‌ای معطوف می‌داریم.

رادیواکتیویته طبیعی اورانیم در سال ۱۸۹۶ به وسیله بکرل کشف شد و تا سال ۱۹۳۴ تنها مواد رادیواکتیو طبیعی شناخته شده بودند. رادیوایزوتوپ‌های طبیعی دو نوع هستند. رادیوایزوتوپ‌های با نیمه عمر بالا مثل: ^{40}K ، ^{87}Rb ، ^{238}U ، ^{232}Th ، که از بدو بوجود آمدن عناصر زمینی از حدود $10^9 \times 4/5$ سال پیش باقی مانده‌اند، و رادیوایزوتوپ‌های همانند ^{14}C که دارای نیمه‌عمر نسبتاً کوتاه بوده و به طور مداوم به وسیله برهمکنش‌های پرتوهای کیهانی در اتمسفر تحتانی تشکیل می‌شوند. تعداد زیادی رادیوایزوتوپ‌های مصنوعی بین سال‌های ۱۹۳۹-۱۹۳۴ به وسیله بمباران عناصر، با ذرات قابل دسترس در دستگاه‌های شتاب‌دهنده، مثل سیکلوترون تولید شده‌اند. بعد از کشف شکافت هسته، صدها هسته رادیواکتیو جدید از طریق بمباران نوترونی بوجود آمدند.

بسیاری از رادیونوکلئیدهای طبیعی دارای نیمه عمرهای طولانی (بیش از ۱۰۰۰ سال) هستند و مورد توجه پزشکی هسته‌ای نمی‌باشند. رادیونوکلئیدهای بکاررفته در پزشکی هسته‌ای عموماً مصنوعی بوده و با سه روش اساسی زیر تولید می‌شوند که در فصل دوم بیشتر توضیح داده می‌شوند:

۱- پرتودهی هسته پایدار در یک راکتور (محصول راکتور).

۲- پرتودهی هسته پایدار در یک شتابدهنده یا سیکلوترون (محصول شتابدهنده یا سیکلوترون).

۳- شکافت هسته سنگین تر (محصولات شکافت) [۲].

۱-۲-۲: کاربرد رادیوایزوتوپ‌ها در پزشکی

روش‌های استفاده از نوکلئیدهای پرتوزا در پزشکی را می‌توان به سه دسته بزرگ تقسیم کرد؛ که بزرگترین آن‌ها بخش روش‌های تشخیصی است. مانند تصویربرداری از اعضای بدن که در آن یک رادیونوکلئید با ترکیب شیمیایی مناسب را به بیمار تجویز می‌کنند و توزیع ماده پرتوزا را به وسیله

یک آشکارساز تابش از خارج بدن تعیین می‌کنند. در پزشکی هسته‌ای تشخیصی، برای فراهم کردن اطلاعات درباره بدن انسان، عملکرد ارگان‌های مشخص، فرایندهای بیولوژیکی در حال پیشرفت و یا وضعیت و چگونگی یک بیماری خاص، از مقدار کم تابش استفاده می‌شود.

یک بخش دیگر از کاربردهای رادیونوکلئیدها، که قسمت کوچکی از کاربردهای پزشکی هسته‌ای است؛ مربوط به کاربرد درمانی نوکلئیدهای پرتوزا می‌باشد. مانند درمان بیماری‌های تیروئید با استفاده از ^{131}I .

در سومین بخش پزشکی هسته‌ای که هر روز بر اهمیت آن افزوده می‌شود، ماده نوکلئید پرتوزا به بیمار تجویز نمی‌شود، بلکه از تکنیک‌های آن برای اندازه‌گیری غلظت هورمون‌ها، پادتن‌ها، داروها و سایر موارد مهم در نمونه خونی یا نمونه بافت استفاده می‌شود [۳،۴].

۱-۲-۳: پزشکی هسته‌ای تشخیصی

دو تکنیک عمده، در پزشکی هسته‌ای تشخیصی وجود دارد که در ادامه به شرح مختصری از هر یک می‌پردازیم:

۱-سیستم تصویربرداری SPECT:

در روش تصویربرداری SPECT (توموگرافی گسیلنده تک فوتونی^۱) از رادیوایزوتوپ‌های گسیلنده گاما استفاده می‌شود. با اتصال این رادیونوکلئیدها به ترکیبات خاص (نشاندن) این امکان فراهم می‌شود که رادیونوکلئید پرتوزا در محل بافت مورد بررسی تجمع کند. سپس گامای تابشی رادیوایزوتوپ آشکارسازی و پس از پردازش کامپیوتری به تصویر تبدیل می‌شود. اینگونه رادیونوکلئید-

¹ Single Photon Emission Computed Tomography (SPECT)

ها بایستی دارای گامایی در گستره انرژی ۲۵۰-۷۰ KeV باشند. این محدودیت، برای انرژی گاما از آن جهت است که در انرژی‌های کمتر از ۷۰ KeV گاما امکان عبور و فرار از بافت بدن و در نتیجه رسیدن به آشکارساز را ندارد. در انرژی‌های بیشتر از ۲۵۰ KeV هم راندمان آشکارساز SPECT به شدت کاهش می‌یابد.

پرکاربردترین رادیوایزوتوپ موجود در پزشکی هسته‌ای یعنی ^{99m}Tc ($T_{1/2}=6.02\text{h}$; $E_{\gamma}=140.5\text{ KeV}$) یک گسیلنده گامای بسیار مناسب برای SPECT است. پیشرفت‌های اخیر در هر دو زمینه رادیودارو-های شیمیایی ^{99m}Tc و تکنیک تصویربرداری SPECT کاربرد گسترده‌ای را برای این روش تصویربرداری فراهم کرده‌است. از دیگر رادیونوکلئیدهای مرسوم در SPECT می‌توان به ^{67}Ga ، ^{123}I و ^{201}Tl اشاره کرد [۵].

۲- سیستم تصویربرداری PET

توموگرافی تابش پوزیترون^۲ که تصویربرداری PET یا اسکن PET نیز نامیده می‌شود؛ یک تکنیک تصویربرداری در پزشکی هسته‌ای است. که بطور خاص از خصوصیات واپاشی رادیونوکلئیدهایی که تابش‌کننده پوزیترون هستند استفاده می‌کند.

در این تکنیک، با توجه به نوع کمیت و بافت مورد آزمایش، ترکیبات خاصی که رادیوایزوتوپ‌های گسیل‌کننده پوزیترون به آن‌ها متصل شده‌اند به ناحیه‌ای که بایستی مورد مطالعه قرار گیرد، فرستاده می‌شوند. پس از تابش پوزیترون، دو فوتون ۵۱۱ KeV حاصل از نابودی زوج الکترون-پوزیترون بطور هم‌زمان آشکارسازی می‌شود. با پردازش کامپیوتری می‌توان توزیع اولیه رادیوایزوتوپ‌های جذب شده در ناحیه را بازسازی و تصویری سه‌بعدی و یا دوبعدی مقطعی از آن، تهیه کرد. این تصاویر معمولاً نشان‌دهنده ساختار و عملکرد بافت‌ها و اعضای بدن هستند.

² Positron Emission Tomography (PET)

واپاشی از طریق تابش پوزیترون و پدیده نابودی زوج، اساس تصویربرداری PET را تشکیل می دهد. بنابراین رادیونوکلئیدهایی در PET استفاده می شود که واپاشی غالب در آن ها گسیل پوزیترون باشد.

از متداول ترین رادیونوکلئیدهایی که در این سیستم مورد استفاده قرار می گیرند می توان به $^{15}\text{O}(T_{1/2}=2\text{min} ; \beta^+=100\%)$ ، $^{11}\text{C}(T_{1/2}=20.4\text{min} ; \beta^+=100\%)$ ، $^{18}\text{F}(T_{1/2}=110\text{min} ; \beta^+=97\%)$ و $^{13}\text{N}(T_{1/2}=10\text{min} ; \beta^+=100\%)$ اشاره کرد.

اغلب رادیونوکلئیدهایی که به وسیله سیکلوترون تولید می شوند، دارای کمبود نوترون بوده و یکی از مدهای متداول در آن ها برای رسیدن به پایداری گسیل پوزیترون است^۳. بنابراین واضح است، که اکثر رادیونوکلئیدهای مورد استفاده در PET محصول واکنش در شتابدهنده ها خصوصاً سیکلوترون باشند [۶،۷]. در چند سال اخیر توجه بسیاری به تولید رادیوایزوتوپ های گسیل کننده پوزیترون برای استفاده در سیستم تصویربرداری PET صورت گرفته است.

۱-۳: گالیوم-۶۷ بعنوان رادیونوکلئید SPECT

۱-۳-۱: تاریخچه

اولین نشانه های گالیوم در طبیعت در سال ۱۸۷۱ توسط دیمیتری مندلیف به خاطر فضای خالی که در جدول تناوبی جدید عناصر ایجاد شده بود، کشف شد. گالیوم در سال ۱۸۷۵ توسط شیمیدان فرانسوی de Lecoq Paul-Émile Boisbaudran با روش طیف سنجی به دست آمد. مقدار اندکی از گالیوم در ژرمانیت و بوکسیت و فراورده های حاصل از زغال سوخته یافت می شود. برخی از غبارهای حاصل از زغال دارای ۵/۱ درصد گالیوم می باشند. گالیوم یکی از چهار فلزی است که در شرایط دمای اتاق به

آلته در این رادیونوکلئیدها مد واپاشی جذب الکترون (EC) با واپاشی گسیل پوزیترون رقابت دارد

حالت مایع می‌باشد. این چهار عنصر شیمیایی عبارتند از جیوه، سزیم، روبیدیم و گالیوم. گالیوم خالص ظاهر نقره‌ای و زیبا دارد و فلز جامد آن ساختار صدفی مشابه شیشه دارد. گالیوم بر روی شیشه و پیرسلان به کار برده می‌شود و زمانی که گالیوم بر روی شیشه کشیده می‌شود، آینه‌های درخشان تشکیل می‌دهد. گالیوم به راحتی با بسیاری از فلزات در تشکیل آلیاژها به کار می‌رود و سبب ساخته شدن آلیاژهای با دمای ذوب پایین می‌شود. گالیوم به عنوان ماده ناخالص در نیمه رساناها به کار می‌رود و برای تولید قطعات الکترونیکی مانند ترانزیستورها و دیودهای انتشار نور مورد استفاده قرار می‌گیرد. آرسنید گالیوم می‌تواند مستقیماً نور لیزر را از الکتریسیته تولید کند.

۱-۳-۲: اثرات گالیوم در سلامتی انسان

گالیوم یکی از عناصری است که در بدن انسان یافت می‌شود، اما مقدار آن بسیار اندک است. به عنوان مثال، در بدن انسانی به جرم تقریبی ۷۰ کیلوگرم، حدود ۰/۷ میلی گرم گالیوم وجود دارد. در طبیعت تنها مقدار اندکی گالیوم یافت می‌شود. گالیوم در آب سبزیجات و میوه‌ها وجود دارد. برخی از ویتامین‌ها و آب‌های معدنی مقدار اندکی گالیوم دارند. این مقدار یک قسمت در میلیون است. گالیوم خالص برای انسان ضرر ندارد. گالیوم بر اثر حرارت دست انسان ذوب می‌شود. بر اثر ذوب گالیوم در دست انسان فقط لکه‌ای بر روی پوست باقی می‌ماند. اگر چه مقدار اندک گالیوم خطرناک نمی‌باشد، لیکن نباید به مقدار زیاد مصرف شود.

گالیوم طبیعی شامل دو ایزوتوپ، گالیوم-۶۹ با فراوانی ۶۰/۱ درصد و گالیوم-۷۱ با فراوانی ۳۹/۹ درصد می‌باشد. سه رادیو ایزوتوپ این عنصر (گالیوم-۶۶، گالیوم-۶۷ و گالیوم-۶۸) در تصویر برداری پزشکی هسته‌ای کاربرد دارند. گالیوم-۶۷ به روش (گیر اندازی الکترون) EC فروپاشی نموده و دو پرتو گاما با انرژی‌های ۹۳/۳ و ۱۸۶ کیلوالکترون‌ولت همراه با دیگر پرتوهای گاما گسیل می‌نماید که

برای عکس‌برداری به روش SPECT کاربرد دارد. گالیوم-۶۶ و گالیوم-۶۸ به روش β^+ فروپاشی نموده و برای تصویربرداری به روش PET مورد استفاده قرار می‌گیرند. ایزوتوپ‌های گالیوم در جدول ۱-۱ ذکر شده‌اند.

جدول (۱-۱) ایزوتوپ‌های گالیوم (Ga) [۳۳].

عدد جرمی	نیمه عمر	عدد جرمی	نیمه عمر
۶۱	۶۱ s	۷۳	۴/۸ h
۶۲	۱۱۶/۲ ms	۷۴	۸/۱ min
۶۳	۳۲۴ s	۷۵	۱۲۶ s
۶۴	۲/۶۴ min	۷۶	۳۲/۶ s
۶۵	۱۵/۲ min	۷۷	۱۳/۲ s
۶۶	۹/۴ h	۷۸	۵ s
۶۷	۷۶/۸ h	۷۹	۲/۸ s
۶۸	۶۸ min	۸۰	۱/۶ s
۶۹	پایدار	۸۱	۱/۲ s
۷۰	۲۱/۴ min	۸۲	۰/۵ s
۷۱	پایدار	۸۳	۰/۳ s
۷۲	۱۴/۱ h	۸۴	۰/۰۸ s

۱-۳-۳: کاربردها و مزایای گالیوم-۶۷

سیترات گالیوم-۶۷ به صورت مایع به بدن تزریق می‌شود و در تشخیص ضایعات و تومورهای مختلف به خصوص تومورهای موجود در ریه و بافت‌های نرم بکار می‌رود، همچنین از این رادیودارو برای تعیین محل بافت‌های عفونی استفاده می‌شود [۸]. کاربرد دیگر این رادیودارو در تفکیک تومور-های استخوانی بدخیم از تومورهای خوش‌خیم است [۹].

سیترات گالیوم که پس از تزریق وریدی قسمت اعظم آن (۳۰٪) در خون به پروتئین‌های پلاسما وصل است و بقیه آن سریعاً به فضاهای خارج سلولی پخش می‌شود و به کندی توسط کلیه‌ها دفع